

Protokol nr. 20
om norsk landbrug

Under forhandlingerne har man fra Fællesskabets side anerkendt, at Norges tiltrædelse rejser særlige problemer for de norske landmænd, idet en blot tilpasning af de norske producentpriser til de fælles priser ville medføre en væsentlig nedgang i landmændenes indtægter og heraf følgende ugunstige sociale og demografiske virkninger. Det er tillige anerkendt, at disse problemer ikke kan løses gennem overgangsperioden og at der derfor, uden præcedens for andre lande, må fastlægges særordninger.

I henhold til protokollen skal Norge anvende Fællesskabets bestemmelser på landbrugsområdet i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens overgangsbestemmelser men med følgende særordninger:

1) Spørgsmålet om Norges adgang til at yde støtte til transportomkostningerne, navnlig for mælk, der produceres fjernt fra forbrugscentrene, skal løses ved anvendelse af EØF-traktatens bestemmelser.

2) Indtil 31. december 1975 skal Norge fortsat kunne anvende de subsidier, der nu ydes til norsk landbrug. Støttebeløbene skal dog gradvis nedsættes med beløb svarende til den stigning i markedspriserne, der bliver resultatet af

markedspriserens tilnærmelse til det fælles prisniveau.

3) I gartnerisektoren og for kartofler kan Norge til udgangen af 1977 anvende en mindsteprisordning til opretholdelse af et prisniveau svarende til det, der bestod på det norske marked inden tiltrædelsen.

4) Som en afvigelse fra Aktens almindelige regler, hvorefter udligningsbeløbene for svinekød, æg og fjerkræ afledes af forskellene mellem EFs kornpriser og det nye medlemslands kornpriser, kan Norge anvende en ordning, hvorefter udligningsbeløbene fastsættes på grundlag af forskellen mellem markedspriserne for svinekød, æg og fjerkræ i Norge og inden for Fællesskabet, respektive hver af de nye medlemsstater.

Ved udløbet af de under 2 og 3 nævnte undtagelsesordninger skal der i Norge indføres støtteordninger, der gør det muligt at opretholde landmændenes levestandard. Støtten må ikke være produktbundet og skal differentieres efter forholdene i de forskellige regioner af Norge og efter de kategorier af landmænd, til hvem støtten skal ydes. Der kan blive tale om, at fællesskabet finansierer udgifterne i forbindelse med denne støtte.